



Talmud Navigator

<p> <b>disputants-חולקים</b>  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b>  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story</b>  <b>O מעשה-story</b>  <b>מקרא-key:</b> </p>		<p> <b>statement-מימרא</b>  <b>challenge-קושיא</b>  <b>question-שאלה</b>  <b>answer-תירוץ</b>  <b>proof-ראיה</b> </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
שבת-הזורק	מימרא	מאן דאמר															
הזורק ארבע אמות בכותל, למעלה מעשרה טפחים - כוורק באויר, למטה מעשרה טפחים - כוורק בארץ.																	ק.
הזורק בארץ ארבע אמות - חייב.																	ק.
והא לא נח																	ק.
בדבילה שמינה שנינו.	רבי יוחנן:																ק.
זרק למעלה מעשרה והלכה ונחה בחזר כל שהוא - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבנן.	רב יהודה אמר רב אמר רבי חייא:																ק.
לרבי מאיר דאמר חוקקין להשלים - מיחייב	[לרבי מאיר]																ק.
לרבנן דאמרי אין חוקקין להשלים - לא מיחייב.	[לרבנן]																ק.
זרק למעלה מעשרה, והלכה ונחה בחזר כל שהוא - רבי מאיר מחייב	תניא נמי הכי: [רבי מאיר]																ק.
פוטריין.	חכמים:																ק.
תל המתלקט עשרה מתוך ארבע, וזרק ונח על גביו - חייב.	רב יהודה אמר רב:																ק.
מכוי ששוה לתוכו ונעשה מדרון לרשות הרבים או שוה לרשות הרבים ונעשה מדרון לתוכו - אותו מכוי אינו צריך לא לחי ולא קורה.	תניא נמי הכי:																ק.
תל המתלקט עשרה מתוך ארבע, וזרק ונח על גביו - חייב.	רבי חנינא בן גמליאל:																ק.
זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות - פטור, חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע אמות - חייב.																	ק.
והא לא נח																	ק.
והוא שנח על גבי משהו.	רבי יוחנן:																ק.
זרק חוץ לארבע אמות ודחפתו הרוח והכניסתו, ואף על פי שחזרה והוציאתו - פטור. אחזתו הרוח משהו, אף על פי שחזרה והכניסתו - חייב.	תניא נמי הכי:																ק.
תוך שלשה לרבנן - צריך הנחה על גבי משהו.	רבא:																ק.
יחייב מרימר וקאמר להא שמעתא.	[מרימר]																ק.
לאו היינו מתניין	רבינא למרימר:																ק.
והוא שנח על גבי משהו	ואמר רב יוחנן:																ק.
מתגלגל קאמרת? מתגלגל - אין סופו לנוח, אבל האי - כיון דסופו לנוח, אף על גב דלא נח כמאן דנח דמי קא משמע לן.	אמר ליה: [מרימר]																ק.
הזורק בים ארבע אמות - פטור.																	ק.
אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו, הזורק לתוכו ארבע אמות - חייב.																	ק.
וכמה הוא רקק מים - פחות מעשרה טפחים.																	ק.
רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו, הזורק בתוכו ארבע אמות - חייב.																	ק.
בשלמא הילוך הילוך תרי זימני, הא קא משמע לן: הילוך על ידי הדחק - שמיה הילוך, תשמיש על ידי הדחק - לא שמיה תשמיש. אלא רקק תרי זימני למה ליה? חד בימות החמה, וחד בימות הגשמים.	אמר ליה ההוא מרבנן לרבא:																ק.
וצריכי, דאי תנא חדא הוה אמינא הני מילי בימות החמה - דעבידי אינשי דמסגי לאקורי נפשיהו, אבל בימות הגשמים - לא. ואי אשמעינן בימות הגשמים - דכיון דמיטנפי לא איכפת להו, אבל בימות החמה - לא.																	ק.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא הוי ארבע אמות, אבל היכא דהוי ארבע אמות - אקופי מקפי ליה.	אביי:																ק.

<p> <b>disputants-חולקים</b>  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b>  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story</b>  <b>מעשה-O</b> </p> <p>מקרא-key:</p>		<p> <b>statement-מימרא</b>  <b>challenge-קושיא</b>  <b>question-שאלה</b>  <b>answer-תירוץ</b>  <b>proof-ראיה</b> </p>														
שבת-הזורק		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא																
איצטריך, סלקא דעתך אמינא, הני מילי - היכא דהוה ארבעה, אבל היכא דלא הואי ארבעה - מיפסעי פסעי ליה.		רב אשי:														ק:
ואזדא רב אשי לטעמיה																ק:
האי מאן דזריק ונח אגודא דגמלא - מיחיב, שהרי רבים בוקעין בו.		דאמר רב אשי:														ק:
הזורק מן הים ליבשה, ומן היבשה לים, ומן הים לספינה, ומן הספינה לים, ומן הספינה לחבירתה - פטור.																מ:
ספינות קשורות זו בזו - מטלטלין מזו לזו. אם אינן קשורות, אף על פי שמוקפות - אין מטלטלין מזו לזו.																ק:
ספינה, רב הונא אמר: מוציאין הימנה זיו כל שהוא, וממלא.		איתמר: [רב הונא]														ק:
עושה מקום ארבעה וממלא.		רב חסדא ורבה בר רב הונא:														ק:
מוציא הימנה זיו כל שהוא וממלא		רב הונא:														ק:
כרמלית מארעא משחינו, ואירא מקום פטור הוא, ובדין הוא דזיו נמי לא ליבעי, אלא כי היכי דליהוי ליה היכרא.		קסבר: [רב הונא]														ק:
עושה מקום ארבעה וממלא.		רב חסדא ורבה בר רב הונא:														ק:
כרמלית משפת מיא משחינו, מיא ארעא סמיכתא, אי לא עביד מקום ארבעה - קא מטלטל מכרמלית לרשות היחיד.		קסברי: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]														ק:
ולרב הונא דאמר מוציא הימנה זיו כל שהוא וממלא, זימנין דליכא עשרה, וקא מטלטל מכרמלית לרשות היחיד		רב נחמן לרבה בר אבוה:														ק:
גמרינן, דאין ספינה מהלכת בפחות מעשרה.		אמר ליה: [רבה בר אבוה]														ק:
והא מורשא אית לה																ק:
גשושי אזלי קמה.		רב ספרא:														ק:
לרב חסדא ולרבה בר רב הונא, דאמרי: עושה מקום ארבעה וממלא, שופכין דידיה היכי שדי להו?		רב נחמן בר יצחק לרב הייא בר אבין:														ק:
וכי תימא: דשדי להו באותו מקום																ק:
מאיסי ליה																ק:
דשדי להו אדפנא דספינה.																ק:
והא איכא כחן																ק:
כחו בכרמלית לא גזרו.																ק:
ומנא תימרא																ק:
ספינה אין מטלטלין לא מתוכה לים ולא מן הים לתוכה.		דנביא: [ת"ק]														ק:
עמוקה עשרה ואין גבוהה עשרה - מטלטלין מתוכה לים, אבל לא מן הים לתוכה.		רבי יהודה:														קא:
מאי שנא מן הים לתוכה דלא - דקא מטלטלין מכרמלית לרשות היחיד, מתוכה לים נמי - קמטלטל מרשות היחיד לכרמלית																קא:
אלא לאו - אהודה, ושמע מינה: כחו בכרמלית לא גזרו, שמע מינה.																קא:
הני ביצאתא דמישן אין מטלטלין בהן אלא בארבעה.		רב הונא:														קא:
ולא אמרן אלא שאין בפחות משלשה ארבעה, אבל יש בפחות משלשה ארבעה - לית לן בה.																קא:
ואי מליגהו קני ואורבני - לית לן בה.																קא:

<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת-story</b> O  <b>מקרא-key:</b> </p>		<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ⚡  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■                 </p>																
שבת-הזורק	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
	וליא גוד אחית מחיצתא	מתקיף לה רב נחמן:										⚡	◊	קא				
	נעץ קנה ברשות הרבים ובראשו טרסקל, זרק ונח על גביו - חייב.	מי לא תניא, רבי יוסי ברבי יהודה:										■	⚡	◊	קא			
	אלמא: אמרינן גוד אחית מחיצתא, הכא נמי נימא גוד אחית מחיצתא												⚡	◊	קא			
	ולא שמיא להו להא	מתקיף לה רב יוסף:											⚡	◊	קא			
	וחכמים פוטרין	דאמר רב יהודה אמר רב, ומטו בה משום רבי חייא, ותני עלה:											■	⚡	◊	קא		
	ואת לא תסברא?	אמר ליה אביי:											!	◊	קא			
	עמוד ברשות הרבים גבוה עשרה ורחב ארבעה ואין בעיקרו ארבעה ויש בקצרו שלושה, זרק ונח על גביו - חייב.	והתניא:											■	!	◊	קא		
	אלמא, אמרינן: גוד אחית מחיצתא הכא נמי: גוד אחית מחיצתא													!	◊	קא		
	מידי איריא? התם - הוא ליה מחיצה שהגדיים בוקעין בה, הכא - הוא לה מחיצה שאין הגדיים בוקעין בה.												⚡	◊	קא			
	גבי ספינה נמי, הא איכא בקיעת דגים	רב אחא בריה דרב אחא לרב אשי:											⚡	◊	קא			
	בקיעת דגים לא שמיא בקיעה.	אמר ליה: [רב אשי]											!	◊	קא			
	ומנא תימרא												⚡	◊	קא			
	מחיצה תלויה, מהו שתתיר בחורבה?	דבעא מיניה רבי טבלא מרבין:											!	^	◊	קא		
	אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים, קל הוא שהקילו חכמים במים.	ואמר ליה: [רבין]												!	!	◊	קא	
	ואמאי? הא איכא בקיעת דגים - אלא שמע מינה: בקיעת דגים - לא שמה בקיעה.													!	◊	קא		
	ספינות קשורות כל.														■	<	קא	
	פשיטא														⚡	◊	קא	
	לא נצרכה אלא להתיר ביציאת שביניהן.	רבא:													!	◊	קא	
	משה, שפיר קאמרת? מטלטלין מזו לזו תנן	אמר ליה רב ספרא:													⚡	◊	קא	
	לא נצרכה אלא לערב ולטלטל מזו לזו.	אלא אמר רב ספרא:													!	◊	קא	
	ספינות קשורות זו בזו - מערבין ומטלטלין מזו לזו, נפסקו - נאסרו, חזרו ונקשרו בין שוגגין ובין מזידין, בין אנוסין בין מוטעין - חזרו להיתרן הראשון.	וכדתניא:													■	!	◊	קא
	וכן מחצלות הפרוסות - מערבין ומטלטלין מזו לזו, נגללו - נאסרו, חזרו ונפרשו בין שוגגין בין מזידין בין אנוסין ובין מוטעין - חזרו להיתרן הראשון.														■	!	◊	קא
	שכל מחיצה שנעשה בשבת, בין בשוגג בין במזיד - שמה מחיצה.														■	!	◊	קא
	איני?														⚡	◊	קא	
	לא שנו - אלא לזרוק, אבל לטלטל - אסור	והאמר רב נחמן:													■	⚡	◊	קא
	כי איתמר דרב נחמן - אמזיד איתמר.														!	◊	קא	
	ואפילו קשורות בחוט הסרבל.	שמואל:														■	◊	קא
	היכי דמי?															^	◊	קא

<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</b> &lt;  <b>story-מעשה</b> O                 </p>		<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ⚡  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■                 </p>												
<p> <b>שבת-הזורק</b>                      מימרא                 </p>		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי דיכול להעמידן													!	קא:
פשיטא													⚡	קא:
אי דאין יכול להעמידן													!	קא:
אמאי?													⚡	קא:
לעולם דיכול להעמידן, ושמואל לאפוקי מדנפשיה קאתי.													!	קא:
קשרה בדבר המעמידה - מביא לה טומאה, בדבר שאין מעמידה - אין מביא לה טומאה.	דתנן:												!	קא:
והוא שקשורה בשלשלת של ברזל.	ואמר שמואל:												!	קא:
לענין טומאה הוא, דכתיב (במדבר יט) בחלל חרב - חרב הרי הוא כחלל - אין, אבל לענין שבת, כיון דיכול להעמידה - אפילו בחוט הסרבל.													!	קא:
הזורק ונוכר מאחר שיצתה מידו, קלטה אחר, קלטה כלב, או שנשרפה - פטור.														קב.
זרק לעשות חבורה, בין באדם ובין בבהמה, ונוכר עד שלא נעשית חבורה - פטור.														קב.
זה הכלל: כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה - תחלתן וסופן זדון, תחלתן וסופן שגגה - פטורין, עד שתהא תחלתן וסופן שגגה.														קב.
הא נחה - חייב	ואמר שמואל:												!	קב.
והלא נזכר													⚡	קב.
כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה	ותנן:												⚡	קב.
סיפא אתאן ללכתא ומתנא.	רב כהנא:												!	קב.
לכתא ומתנא אוגדו בידו הוא													⚡	קב.
כגון שנתכוין לעשות חבורה.													!	קב.
הא נמי תנינא הזורק לעשות חבורה בין באדם בין בבהמה, ונוכר עד שלא נעשית חבורה - פטור													⚡	קב.
במעביר.	אלא אמר רבא:												!	קב.
והא זה הכלל דקתני - אוריקה קתני													⚡	קב.
תיתי קתני הזורק ונוכר מאחר שיצתה מידו, אי נמי: לא נוכר, וקלטה אחר או קלטה כלב או שנשרפה - פטור.	אלא אמר רבא:												!	קב.
חסורי מחסרא, והכי קתני: הזורק ונוכר, מאחר שיצתה מידו קלטה אחר, או קלטה כלב, או שנשרפה - פטור, הא נחה - חייב. במה דברים אמורים - שחזר ושכח, אבל לא חזר ושכח - פטור, שכל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה.	רב אשי:												!	קב.
זה הכלל כל חייבי חטאות כו'.														קב.
שתי אמות בשוגג, שתי אמות במזיד, שתי אמות בשוגג רבה אמר: פטור.	איתמר: [רבה]												♦	קב.
חייב.	רבא:												♦	קב.
פטור	רבה:												♦	קב.
אפילו לרבן גמליאל דאמר אין ידיעה לחצי שיעור התם הוא, דכי קא גמר שיעורא - בשוגג קא גמר, אבל הכא דבמזיד - לא.													■	קב.
ובמאי?													^	קב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■</p>
--	---

שבת-הזורק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי בזורק												קב.
שוגג הוא												קב.
אלא במעביר.												קב.
חייב.	רבה:											קב.
ואפילו לרבנן דאמרי יש ידיעה לחצי שיעור, התם הוא - דבידו, אבל הכא דאין בידו - לא.												קב.
ובמאי?												קב.
אי במעביר												קב.
הרי בידו												קב.
ואלא בזורק.												קב.
זרק ונתה בפי הכלב או בפי הכבשן - חייב.	רבה:											קב.
קלטה אחר, או קלטה הכלב, או שנשרפה פטור	והאנן תנן:											קב.
התם דלא מכיון, הכא - דקא מכיון.												קב.
יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד, הטמא שאכל חלב, והוא נותר מן המוקדשין, ביום הכפורים.	רב ביבי בר אביי: אף אנן נמי תנינא: [רבנן]											קב.
אף אם היתה שבת והוציאו בפיו - חייב.	רבי מאיר:											קב.
אינו מן השם.	אמרו לו: [רבנן]											קב.
ואמאי? הא אין דרך הוצאה בכך												קב.
אלא: כיון דקא מיכוין - מחשבתו משויא ליה מקום, הכא נמי: כיון דקא מיכוין - מחשבתו משויא ליה מקום.												קב.
הדרן עלך הזורק												

<p><b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</b> &lt;  <b>story-מעשה</b> O</p> <p>מקרא-<u>key</u>:</p>		<p><b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ^  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■</p>																
שבת-הבונה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא																		
הבונה כמה יבנה ויהא חייב? - הבונה כל שהוא.																קב:		
והמסתת, והמכה בפטיש ובמעצד, הקודח כל שהוא - חייב. זה הכלל: כל העושה מלאכה, ומלאכתו מתקיימת בשבת - חייב.																	קב:	
אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה - חייב, מפני שהוא כמתקן מלאכה.		רבן שמעון בן גמליאל:															קב:	
כל שהוא למאי חזיא?												◊				קב:		
שכן עני חופר גומא להצניע בה פרוטותיו, דכותה גבי משכן - שכן תופרי יריעות חופרין גומא להצניע בה מחטיהן.		רבי ירמיה:										◊	!			קב:		
כיון דמשתכי - לא עבדי הכי		אביי:											!			קב:		
אלא: שכן עני עושה פיטפוט כירה קטנה לשפות עליה קדירה קטנה. דכותה גבי משכן - מבשלי סמנין לצבוע יריעות שחסרה מלאכתו, עושין פיטפוט כירה קטנה לשפות עליה יורה קטנה.		[אביי]											!	◊		קב:		
אין עניות במקום עשירות, אלא: שכן בעל הבית שיש לו נקב בבירתו וסותמו, דכותה גבי משכן - שכן קרש שנפלה בו דרנא - מטיף לתוכה אבר וסותמו.		רב אחא בר יעקב:											!	◊		קב:		
המצדד את האבן - חייב.		שמואל:												◊		קב:		
אחד נותן את האבן ואחד נותן את הטיט - הנותן את הטיט חייב		מיתבי:												◊	!	קב:		
ולטיעמיך, אימא סיפא															!	קב:		
ואפילו העלה והניח על גבי דימוס של אבנים - חייב.		רבי יוסי:													!	קב:		
אלא: תלת בנייני הוו, תתא מציעא ועילא. תתא - בעי צדודי ועפרא, מציעא - בעי נמי טינא, עילאי - בהנתה בעלמא.															!	קב:		
והמסתת.																<	קב:	
מסתת משום מאי מיהייב?																^	קב:	
משום בונה		רב:														!	◊	קב:
משום מכה בפטיש.		שמואל:														!	◊	קב:
העושה נקב בלול של תרנגולים - רב אמר: משום בונה		[רב]														!	◊	קב:
משום מכה בפטיש.		שמואל:														!	◊	קב:
עייל שופתא בקופינא דמרא - רב אמר: משום בונה		[רב]														!	◊	קב:
משום מכה בפטיש.		שמואל:														!	◊	קב:
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא - בההיא קאמר רב, משום דדרך בנין בכך אבל עושה נקב בלול של תרנגולים, דאין דרך בנין בכך - אימא מודה ליה לשמואל, ואי אשמעינן בהא - בהא קאמר רב משום דדמי לבנין דעבדיה לאוירא, אבל שופתא בקופינא דמרא דאין דרך בנין בכך - אימא מודה ליה לשמואל, ואי אשמעינן בהא - בהא קאמר שמואל, אבל בהנך תרתי - אימא מודה ליה לרב, צריכא.																	קב:	
מסתת משום מאי מיהייב?		בעא מיניה רב נתן בר אושעיא מרבי יוחנן:														!	◊	קב:
אחוי ליה בדיה משום מכה בפטיש.		[רבי יוחנן]														!	◊	קב:
המסתת והמכה בפטיש		והאנן תנן:														!	◊	קב:
אימא: המסתת המכה בפטיש.																!	◊	קב:
הקודח כל שהוא - חייב.		תא שמע:														!	◊	קב:



Talmud Navigator

<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story</b> O  <b>מקרא-key:</b> </p>		<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ⚡  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■                 </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
שבת-הבונה	מאן דאמר																
מימרא	מאן דאמר																
בשלמא לרב - מיחזי כמאן דחר חורתא לבניינא, אלא לשמואל לאו גמר מלאכה הוא												⚡		קג.			
הכא במאי עסקינן - דבזעיה ברמצא דפרולא, ושבקה בגוויה, דהיינו גמר מלאכה.												!	◊	קג.			
זה הכלל													■	<	קג.		
זה הכלל לאתויי מאי?													^		קג.		
לאתויי דחק קפיזא בקבא.													!	◊	קג.		
המכה בקורנס על הסדן כל.	רבן שמעון בן גמליאל:													■	<	קג.	
מאי קעביד?														⚡		קג.	
מפני שמאמן את ידו.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:													!	◊	קג.	
אלא מעתה, חזא אומנתא בשבתא וגמר, הכי נמי דמיחייב?	קשו בה בני רחבה:													⚡		קג.	
שכן מרדכי טסי משכן עושין כן.	אלא אביי ורבא דאמרי תרוייהו:													!	◊	קג.	
אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה - חייב, שכן מרדכי טסי משכן עושין כן.	תניא נמי הכי, רבן שמעון בן גמליאל:													■		קג.	
החורש - כל שהוא, המנכש והמקרסם והמזרד כל שהוא - חייב.														■		קג.	
המלקט עצים, אם לתקן - כל שהן, אם להיסק - כדי לבשל ביצה קלה.														■		קג.	
המלקט עשבים, אם לתקן - כל שהוא, אם לבהמה - כמלא פי הגדי.														■		קג.	
למאי חזי?														⚡		קג.	
חזי לביזרא דקרא, דכוותה גבי משכן - שכן ראוי לקלה אחד של סמנין.														!	◊	קג.	
המנכש והמקרסם והמזרד.														■		<	קג.
התולש עולשין, והמזרד זרדים, אם לאכילה - כגרוגרת, אם לבהמה - כמלא פי הגדי, אם להיסק - כדי לבשל ביצה קלה, אם לייפות את הקרקע - כל שהן.	תנו רבנן:														■	◊	קג.
אטו כולהו לא ליפות את הקרקע וינהו?														⚡		קג.	
באגם שנו.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:														!	◊	קג.
אפילו תימא בשדה דלאו אגם, וכגון דלא קמיכוין.	אביי:														!	◊	קג.
מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות	והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו:														⚡		קג.
לא צריכא, דקעביד בארעא דחבריה.															!	◊	קג.
הכותב שתי אותיות, בין בימינו בין בשמאלו, בין משם אחד בין משתי שמות, בין משתי סמניות, בכל לשון - חייב.															■		קג.
לא חייבו שתי אותיות אלא משום רושם, שכך כותבין על קרשי המשכן, לידע איזו בן זוגו.	רבי יוסי:														■		קג.
מצינו שם קטן משם גדול שם משמעון ומשמואל, נח מנחור, דן מדניאל, גד מגדיאל.	רבי יהודה:														■		קג.
בשלמא אימין ליחייב - משום דדרך כתיבה בכך, אלא אשמאל אמאי? הא אין דרך כתיבה בכך															⚡	◊	קג.
באטר יד שנו.	רבי ירמיה:														!	◊	קג.
ותהוי שמאל ידיה כימין דכולי עלמא, ואשמאל - ליחייב, אימין - לא ליחייב															⚡		קג.



Talmud Navigator

<p> <b>disputants-חולקים</b>  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b>  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story</b>  <b>מעשה-O</b> </p> <p>מקרא-<b>key</b>:</p>		<p> <b>statement-מימרא</b>  <b>challenge-קושיא</b>  <b>question-שאלה</b>  <b>answer-תירוץ</b>  <b>proof-ראיה</b> </p>												
שבת-הבונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשולט בשתי ידיו.	אלא אמר אביי:												קג.	
הא מני - רבי יוסי היא	רב יעקב ברה דבת יעקב:												קג.	
לא חייבו שתי אותיות אלא משום רושם.	דאמר: [רבי יוסי]												קג.	
והא מדסיפא רבי יוסי היא, רישא לאו רבי יוסי?													קג.	
כולה רבי יוסי היא.													קג.	
מצינו [וכו']	רבי יהודה:												קג.	
אלא רבי יהודה שתי אותיות והן שני שמות הוא דמחייב, שתי אותיות והן שם אחד לא מחייב?													קג.	
(ויקרא ד) ועשה אחת יכול עד שיכתוב כל השם, ועד שיארוג כל הבגד, ועד שיעשה כל הנפה - תלמוד לומר מאחת. אי מאחת יכול אפילו לא כתב אלא אות אחת, ולא ארג אלא חוט אחד, ולא עשה אלא בית אחד בנפה - תלמוד לומר אחת, הא כיצד: אינו חייב עד שיכתוב שם קטן משם גדול שם משמעון ומשמואל, נח מנחור, דן מנדיאל, גד מגדיאל.	והתניא: [ת"ק]												קג.	
אפילו לא כתב אלא שתי אותיות והן שם אחד - חייב, כגון: שש, תת, רר, גג, חח.	רבי יהודה:												קג.	
וכי משום כותב הוא חייב? והלא אינו חייב אלא משום רושם, שכן רושמיין על קרשי המשכן לידע איזו היא בן זוגו. לפיכך, שרט שריטה אחת על שני נסרין, או שתי שריטות על נסר אחד, - חייב.	רבי יוסי:												קג.	
(ויקרא ד) ועשה אחת - יכול עד שיכתוב את כל השם, עד שיארוג כל הבגד, עד שיעשה את כל הנפה - תלמוד לומר מאחת, אי מאחת - יכול אפילו לא כתב אלא אות אחת, ואפילו לא ארג אלא חוט אחד, ואפילו לא עשה אלא בית אחד בנפה - תלמוד לומר אחת, הא כיצד: אינו חייב עד שיעשה מלאכה שכיוצא בה מתקיימת.	רבי שמעון:												קג.	
ועשה אחת ועשה הנה - פעמים שחייב אחת על כולן, ופעמים שחייב על כל אחת ואחת.	רבי יוסי:												קג.	
אפילו לא כתב אלא שתי אותיות והן שם אחד - חייב	קתני מיהא, רבי יהודה												קג.	
לא קשיא, הא - דידיה, הא - דרביה.													קג.	
אפילו לא כתב אלא שתי אותיות והן שם אחד - חייב, כגון: שש, תת, רר, גג, חח.	דתניא, רבי יהודה אומר משום רבן גמליאל:												קג.	
ורבי שמעון היינו תנא קמא													קג.	
וכי תימא: אל"ף אל"ף (ישעיהו מה) דאאורך איכא בינייהו													קג.	
אל"ף אל"ף דאאורך לא מיחייב	דתנא קמא סבר:												קג.	
כיון דאיתיה בגלטורי בעלמא - חייב.	ורבי שמעון סבר:												קג.	
למימרא דרבי שמעון לחומרא?													קג.	
הקודח כל שהוא - חייב. המגרר כל שהוא, המעבד כל שהוא, הצר בכלי צורה כל שהוא	והתניא: [ת"ק]												קג.	
עד שיקדח את כולו, עד שיגרור את כולו, עד שיעבד את כולו, עד שיצור כולו.	רבי שמעון:												קג.	
עד שיכתוב את השם כולו.	אלא, רבי שמעון הא אתא לאשמעינן:												קג.	
ומי מצית אמרת הכי?													קג.	
ועשה אחת יכול עד שיכתוב את השם כולו - תלמוד לומר מאחת	והתניא: רבי שמעון:												קג.	
יכול עד שיכתוב את הפסוק כולו - תלמוד לומר מאחת.	תרוין ואימא הכי: [רבי שמעון]												קג.	
ועשה אחת ועשה הנה, פעמים שחייב אחת על כולן, ופעמים שחייב על כל אחת ואחת.	רבי יוסי:												קג.	



מקרא- <u>key</u> :	<b>disputants-חולקים</b> <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</b> <b>story-מעשה</b>	<b>statement-מימרא</b> <b>challenge-קושיא</b> <b>question-שאלה</b> <b>answer-תירוץ</b> <b>proof-ראיה</b>	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
שבת-הכונה	מאן דאמר	מאן דאמר													
מאי טעמא דרבי יוסי - אחת מאחת הנה מהנה, אחת שהיא הנה, והנה שהיא אחת. אחת - שמעון, מאחת - שם משמעון. הנה - אבות, מהנה - תולדות. אחת שהיא הנה - זדון שבת ושגגת מלאכות, הנה שהיא אחת - שגגת שבת וזדון מלאכות.	רבי יוסי ברבי חנינא:	רבי יוסי ברבי חנינא:												!	◇
מצינו שם קטן משם גדול.	רבי יהודה:	רבי יהודה:													■
מי דמי? מ"ם דשם סתום, מ"ם דשמעון פתוח														!	◇
זאת אומרת, סתום ועשאו פתוח - כשר.	רב הסדא:	רב הסדא:												!	◇
(דברים ו) וכתבתם - שתהא כתיבה תמה שלא יכתוב אלפי"ן עייני"ן, עייני"ן אלפי"ן, בית"ן כפי"ן, כפי"ן בית"ן, גמ"ן צד"ן, צד"ן גמ"ן, דלת"ן ריש"ן, ריש"ן דלת"ן, היה"ן חית"ן, חית"ן היה"ן, וו"ן יוד"ן, יוד"ן וו"ן, זיינ"ן נב"ן, נב"ן זיינ"ן, טית"ן פיפ"ן, פיפ"ן טית"ן, כפופין פשוטין, פשוטין כפופין, מימ"ן סמכ"ן, סמכ"ן מימ"ן, סתומין פתוחין, פתוחין סתומין. פרשה פתוחה לא יעשנה סתומה, סתומה לא יעשנה פתוחה. כתבה כשירה, או שכתב את השירה כיוצא בה, או שכתב שלא בדיו, או שכתב את האזכרות בזהב - הרי אלו יגנון	מיתבי:	מיתבי:												!	◇
הוא דאמר - כי האי תנא														!	◇
נאמר בשני ונסכיחם, בששי ונסכיה, בשביעי כמשפטם - הרי מ"ם יו"ד מ"ם - מים מכאן רמז לניסוך מים מן התורה.	זתניא, רבי יהודה בן בתירה:	זתניא, רבי יהודה בן בתירה:												!	◇
ומדפתוח ועשאו סתום - כשר, סתום נמי, סתום ועשאו פתוח - כשר.														!	◇
מי דמי? פתוח ועשאו סתום עלויי קא מעלי ליה														!	◇
מ"ם וסמ"ך שבלוחות בנס היו עומדין.	דאמר רב הסדא:	דאמר רב הסדא:												!	◇
אלא סתום ועשאו פתוח, גרועי קא מגרע ליה														!	◇
מנצפ"ך צופים אמרום.	דאמר רבי חייה בר ואיתימא רבי חייה בר	דאמר רבי חייה בר ואיתימא רבי חייה בר												!	◇
ותיסברא? והכתיב: (ויקרא כז) אלה המצות - שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה														!	◇
אלא: מיהו הוא, מידע לא הוה ידעין הי באמצע תיבה הי בסוף תיבה, ואתו צופים תקנינהו.														!	◇
ואכתי, אלה המצות - שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה														!	◇
אלא: שכחום וחזרו ויסדום.														!	◇
מ"ם וסמ"ך שבלוחות בנס היו עומדין.	גופא, אמר רב הסדא:	גופא, אמר רב הסדא:												!	◇
כתב שבלוחות נקרא מבפנים ונקרא מבחוץ, כגון נבוב - בובן, בהר רהב, סרו - ורס.	ואמר רב הסדא:	ואמר רב הסדא:												!	◇
אתו דרדקי האיזנא לבי מדרשא ואמרו מילי דאפילו בימי יהושע בן נון לא איתמר כוותיהו: אלף בית - אלף בינה, גימ"ל דל"ת - גמול דלים	אמרי ליה רבנן לרבי יהושע בן לוי:	אמרי ליה רבנן לרבי יהושע בן לוי:												!	◇
מאי טעמא פשוטה כרעיה דגימ"ל לגבי דל"ת - שכן דרכו של גומל חסדים לרוץ אחר דלים.														!	◇
ומאי טעמא פשוטה כרעיה דל"ת לגבי גימ"ל - דלימציה ליה נפשיה.														!	◇
ומאי טעמא מהדר אפיה דל"ת מגימ"ל - דליתן ליה בצניעה, כי היכי דלא ליכסוף מיניה.														!	◇
ה"ו - זה שמו של הקדוש ברוך הוא														!	◇
ז"ה ט"י כ"ל - ואם אתה עושה כן, הקדוש ברוך הוא זן אותך, וחן אותך, ומטיב לך, ונותן לך ירושה, וקושר לך כתר לעולם הבא.														!	◇
מ"ם פתוחה מ"ם סתומה - מאמר פתוח מאמר סתום														!	◇
נ"ן כפופה נ"ן פשוטה - נאמן כפוף נאמן פשוט,														!	◇



Talmud Navigator

<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</b> &lt;  <b>story-מעשה</b> O         </p>	<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ⚡  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■         </p>
---	---

מקרא-**key**:

שבת-הבונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קד.
ס"ע - סמוך עניים													◊
לישנא אחרינא - סימנין עשה בתורה וקנה אותה.													◊
פ' כפופה פ' פשוטה - פה פתוח פה סתום													◊
צד"י כפופה וצד"י פשוטה - צדיק כפוף צדיק פשוט.													◊
היינו נאמן כפוף נאמן פשוט													⚡
הוסיף לך הכתוב כפיפה על כפיפתו, מכאן שנתנה התורה במנוח ראש.													◊
קר"ף - קדוש, ר"ש - רשע.													◊
מאי טעמא מהדר אפיה דקו"ף מר"ש - אמר הקדוש ברוך הוא: אין אני יכול להסתכל ברשע. ומאי טעמא מהדרה תגיה דקו"ף לגבי ר"ש - אמר הקדוש ברוך הוא: אם חוזר בו אני קושר לו כתר כמותי.													◊
ומאי טעמא כרעיה דקו"ף תלויה - דאי הדר ביה ליעייל.													◊
וליעול בהך?													⚡
מסייע ליה לריש לקיש													!
מאי דכתיב (משלי ג) אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן, בא ליטמא - פותחין לו, בא ליטהר - מסייעים אותו.	דאמר ריש לקיש:												◊
שי"ן - שקר, תי"ו - אמת.													◊
מאי טעמא שקר מקרבן מיליה, אמת מרחקא מיליה - שיקרא - שכיה, קושטא - לא שכיה													◊
ומאי טעמא שיקרא אחדא כרעיה קאי, ואמת מלבן לבוניה - קושטא - קאי, שיקרא - לא קאי.													◊
א"ת ב"ש - אותי תעב, אתאוו לו?													◊
ב"ש - בי לא חשק, שמי יהול עליו?													◊
ג"ר - גופו טימא, ארחם עליו?													◊
ד"ק - דלתותי נעל, קרניו לא אנדע?													◊
עד כאן מדת רשעים אבל מדת צדיקים: א"ת ב"ש - אם אתה בוש, ג"ר ד"ק - אם אתה עושה כן גור בדוק, ה"ן ו"ף - חציצה הוי בינך לאף, ז"ע ח"ס ט"ן - ואין אתה מזדעזע מן השטן													◊
י"ם כ"ל - אמר שר של גיהנם לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם לים כל													◊
אמר הקדוש ברוך הוא: אח"ס בט"ע גי"ף - אני חס עליהם מפני שבעטו בגי"ף, דכ"ן - דכים הם, כנים הם, צדיקים הם, ה"ק - אין לך חלק בהן													◊
ומרז"ן ש"ת - אמר גיהנם לפניו: רבונו של עולם, מרי, זניני מזרעו של שת													◊
אמר לו: א"ל ב"ם, ג"ן ד"ס, להיכן אוליכך - לגן הדס													◊
ה"ע ו"ף - אמר גיהנם לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, עיף אנכי													◊
ז"ץ ח"ק - הללו זרעו של יצחק, ט"ר י"ש כ"ת - טר, יש לי כיתות כיתות של נכרים שאני נותן לה.													◊
הכותב שתי אותיות בהעלם אחד - חייב.													■
כתב בדיו, בסם, בסיקרא, בקומוס, ובקנקנתום, ובכל דבר שהוא רושם, על שני כותלי זווית, ועל שני לוחי פינקס והן נהגין זה עם זה - חייב.													■
הכותב על בשרו - חייב.													■



Talmud Navigator

<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</b> &lt;  <b>story-מעשה</b> O  <b>מקרא-kev:</b> </p>		<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ♠  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■         </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
שבת-הבונה	מימרא	מאן דאמר																
המסרט על בשרו - רבי אליעזר מחייב חטאת	[רבי אליעזר]															♦	■	קד:
פוטרין.	הכמים:															♦	■	קד:
כתב במשקון, במי פירות, באבק דרכים, באבק הסופרים, ובכל דבר שאינו מתקים - פטור.																	■	קד:
לאחר ידו, ברגלו, בפיו, ובמרפיקו כתב אות אחת סמוך לכתב, וכתב על גבי כתב, נתכוון לכתוב ח"ת וכתב שתי זייג"ן, אחת בארץ ואחת בקורה, כתב על שני כותלי הבית, על שני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה - פטור.																	■	קד:
כתב אות אחת נטריקון - רבי יהושע בן בתירא מחייב	[רבי יהושע בן בתירא]															♦	■	קד:
פוטרין.	הכמים:															♦	■	קד:
דיו - דיותא, סם - סמא																	◊	קד:
סקרא - אמר רבה בר בר חנה: סקרתא שמה.	[רבה בר בר חנה]																◊	קד:
קומוס - קומא																	◊	קד:
קנקנתום - אמר רבה בר בר חנה אמר שמואל: חרתא דאושכפי.	[רבה בר בר חנה אמר שמואל]																◊	קד:
ובכל דבר שהוא רושם.																	■	קד:
לאתויי מאי?																	♠	קד:
לאתויי הא דתני רבי חנניא:																	!	קד:
כתבו במי טריא ואפצא - כשר.	[דתני רבי חנניא]																! ◊	קד:
כתבו באבר, בשחור, ובשיחור - כשר.	תני רבי חייא:																■ ◊	קד:
המסרט על בשרו.																	■ <	קד:
והלא בן סטדא הוציא כשפים ממזרים בסריטה שעל בשרו	תניא, אמר להן רבי אליעזר להכמים:																■ ◊	קד:
שוטה היה, ואין מביאין ראיה מן השוטים.	אמרו לו: [הכמים]																■ ◊	קד:
כתב אות אחת סמוך לכתב.																	■ <	קד:
מאן תנא?																	^	קד:
דלא כרבי אליעזר, דאי רבי אליעזר																	! ◊	קד:
אחת על האריג חייב.	האמר: [רבי אליעזר]																■ ! ◊	קד:
כתב על גבי כתב.																	■ <	קד:
מאן תנא?																	^	קד:
דלא כרבי יהודה	רב חסדא:																! ◊	קד:
הרי שהיה צריך לכתוב את השם ונתכוין לכתוב יהודה, וטעה ולא הטיל בו דל"ת - מעביר עליו קולמוס ומקדשו, דברי רבי יהודה.	דתנא: [רבי יהודה]															♦ ! ◊	קד:	
אין השם מן המוכחר.	הכמים:															♦ ! ◊	קד:	
כתב אות אחת והשלימה לספר, ארג חוט אחד והשלימה לבגד - חייב.	תנא:																■ ◊	קד:



Talmud Navigator

שבת-הבונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	קד:
מאן תנא?																						קד:
רבי אליעזר היא	רבא בר רב הונא:																					קד:
אחת על האריג - חייב.	דאמר: [רבי אליעזר]																					קד:
אפילו תימא רבנן, להשלים שאני.	רב אשי:																					קד:
כתב אות אחת בטבריא ואחת בציפורי - חייב, כתיבה היא אלא שמחוסר קריבה.	רב אמי:																					קד:
כתב על שני כותלי הבית, ועל שני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה - פטור	והתנן:																					קד:
התם מחוסר מעשה דקריבה, הכא - לא מחוסר מעשה דקריבה.																						קד:
הגיה אות אחת - חייב.	תנא:																					קד:
השתא כתב אות אחת - פטור, הגיה אות אחת חייב?																						קד:
הכא במאי עסקינן - כגון שנטלו לגגו של ח"ת ועשאו שני זינ"ין.	רב ששת:																					קד:
כגון שנטלו לתגו של דל"ת ועשאו רי"ש.	רבא:																					קד:
נתכוין לכתוב אות אחת ועלו בידו שתיים - חייב	תנא:																					קד:
פטור	והתנן:																					קה.
לא קשיא, הא - דבעי זיוני, הא - דלא בעי זיוני.																						קה.
כתב אות אחת נוטריקון, רבי יהושע בן בתירה מחייב	[רבי יהושע בן בתירה]																					קה.
פוטריין.	הכמים:																					קה.
מנין ללשון נוטריקון מן התורה - שנאמר (בראשית יז) כי א"ב המו"ן גוים נתתיך, אב נתתיך לאומות, בחרור נתתיך באומות, המון חביב נתתיך באומות, מלך נתתיך לאומות, ותיק נתתיך באומות, נאמן נתתיך לאומות.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא:																					קה.
(שמות כ) אנכי - נוטריקון: אנא נפשי כתיבת יהבית.	רבי יוחנן דידיה:																					קה.
אמירה נעימה כתיבה יהיבה.	רבנן:																					קה.
אנכי למפרע: יהיבה כתיבה נאמנין אמריה.	איכא דאמרי:																					קה.
(במדבר כב) כי יר"ט הדרך לנגדי יראה ראתה נטתה.	דבי רבי נתן אמרי:																					קה.
(ויקרא כג) כרמ"ל - כר מלא.	דבי רבי ישמעאל תנא:																					קה.
(מלכים א,ב) והוא קלני קללה נמרצ"ת - נוטריקון: נואף הוא, מואבי הוא, רוצח הוא, צורר הוא, תועבה הוא.	רב אחא בר יעקב:																					קה.
(בראשית מד) מה נדבר ומה נצטד"ק - נכונים אנחנו, צדיקים אנחנו, טהורים אנחנו, דכים אנחנו, קדושים אנחנו.	רב נחמן בר יצחק:																					קה.
הכותב שתי אותיות בשתי העלמות, אחת שחרית ואחת בין הערבים - רבן גמליאל מחייב	[רבן גמליאל]																					קה.
פוטריין.	הכמים:																					קה.
במאי קמיפלגי?																						קה.
אין ידיעה לחצי שיעור	רבן גמליאל סבר:																					קה.



Talmud Navigator

◈ חולקים-disputants ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer ■ ראייה-proof :מקרא-key			
שבת-הבונה	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
יש ידיעה לחצי שיעור.		רבנן סברי:	ק. ◊ ! ◈
הדרן עלך הבונה			◊

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ <b>מקרא-key:</b>	■ <b>מימרא-statement</b> ⚡ <b>קושיא-challenge</b> ^ <b>שאלה-question</b> ! <b>תירוץ-answer</b> ■ <b>ראיה-proof</b>
--	--

שבת-האורג		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קה.		
האורג שלשה חוטין בתחילה, ואחד על האריג - חייב.	רבי אליעזר:											■	קה.		
בין בתחילה בין בסוף - שיעורו שני חוטין.	חכמים:											■	קה.		
העושה שתי בתי נירין בנירים בקירוס, בנפה, בכברה ובסל חייב, והתופר שתי תפירות והקורע על מנת לתפור שתי תפירות.												■	קה.		
שתיים.	כי אתא רבי יצחק תני:											■	קה.		
והאנן תנן שלש											⚡	◇	קה.		
לא קשיא, הא - באלמי, הא - בקטיני.												!	◇	קה.	
אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.												■	◇	קה.	
אמרי לה להאי גיסא אלימי, תלתא - לא סתרי, תרי - סתרי. קטיני - תרי נמי לא סתרי.												■	◇	קה.	
ואמרי לה להאי גיסא קטיני, תלתא - ידיעי, תרי - לא ידיעי, אלימי - תרי נמי ידיעי.												■	◇	קה.	
האורג שלשה חוטין בתחילה, ואחד על האריג - חייב	תניא:												■	◇	קה.
בין בתחילה בין בסוף שיעור שני חוטין ובשפה - שני חוטין ברוחב שלשה בתי נירין, הא למה זה דומה - לאורג צלצול קטן שני חוטין ברוחב שלשה בתי נירין.	חכמים:												■	◇	קה.
האורג שלשה חוטין בתחילה ואחד על האריג חייב													■	◇	קה.
סתמא כרבי אליעזר.													■	◇	קה.
האורג שני חוטין על הגס ועל האימרא - חייב	תניא אידך:												■	◇	קה.
אפילו אחד.	רבי אליעזר:												■	◇	קה.
ובשפה שני חוטין ברוחב שלשה בתי נירין - חייב, הא למה זה דומה - לאורג צלצול קטן שני חוטין על רוחב שלשה בתי נירין.													■	◇	קה.
והאורג שני חוטין על הגס ועל האימרא - חייב													■	◇	קה.
סתמא כרבנן.													■	◇	קה.
העושה שני בתי נירין כו'.													■	◇	קה.
מאי בנירין?													^		קה.
תיתי בבתי נירא, וחדא בנירא.	אביי:												!	◇	קה.
בקירוס.													■	◇	קה.
מאי בקירוס?													^		קה.
מצוביתא.	רב:												!	◇	קה.
והתופר שתי תפירות.													■	◇	קה.
הא תנינא באבות מלאכות: והתופר שתי תפירות													⚡		קה.
משום דקבעי למיתנא סיפא: והקורע על מנת לתפור שתי תפירות, קתני נמי התופר.													!	◇	קה.
והקורע													■	◇	קה.
הא נמי תנינא באבות מלאכות													⚡		קה.

<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</b> &lt;  <b>story-מעשה</b> O                 </p>		<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ⚡  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■                 </p>												מקרא- <u>key</u> :
שבת-האורג	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מקרא- <u>key</u> :
אלא, משום דקבעי למיתני סיפא הקורע בחמתו ועל מתו - משום הכי קתני התופר שתי תפירות.														קה: ◊ !
והקורע על מנת לתפור שתי תפירות.														קה: < ■
היכי משכחת לה?														קה: ^
דעבדה כי כיסתא.														קה: ◊ !
הקורע בחמתו, ועל מתו וכל המקלקלין - פטורין.														קה: ■
והמקלקל על מנת לתקן - שיעורו כמתקן.														קה: ■
שיעור המלבן והמנפץ והצובע והטווה - כמלא רחב הסיט כפול														קה: ■
והאורג שני חוטין - שיעורו כמלא הסיט.														קה: ■
הקורע בחמתו ובאבלו ועל מתו - חייב, ואף על פי שמחלל את השבת - יצא ידי קריעה	ורמינהו:													קה: ◊ ⚡
לא קשיא, הא - במת דידיה, הא - במת דעלמא.														קה: ◊ !
והא מתו קתני														קה: ⚡
לעולם, במת דידיה, ובהנך דלאו בני אבילות נינהו.														קה: ◊ !
ואי חכם הוא - חיובי מיחייב														קה: ⚡
חכם שמת - הכל קרוביו.	דתניא:													קה: ◊ ⚡
הכל קרוביו סלקא דעתך?														קה: ⚡ ⚡
אלא אימא: הכל כקרוביו, הכל קורעין עליו, הכל חולצין עליו, הכל מברין עליו ברחבה														קה: ⚡
לא צריכא, דלאו חכם הוא.														קה: ◊ !
ואי אדם כשר הוא - חיובי מיחייב														קה: ⚡
מפני מה מתים בניו ובנותיו של אדם כשהן קטנים - כדי שיבכה ויתאבל על אדם כשר.	דתניא:													קה: ◊ ⚡
כדי שיבכה, ערבונא שקלי מיניה?														קה: ⚡ ⚡
אלא: מפני שלא בכה והתאבל על אדם כשר, שכל הבוכה על אדם כשר - מוחלין לו על כל עונותיו בשביל כבוד שעשה.														קה: ⚡
לא צריכא, דלאו אדם כשר הוא.														קה: ◊ !
ואי דקאי בשעת יציאת נשמה - חיובי מיחייב														קה: ⚡
העומד על המת בשעת יציאת נשמה - חייב לקרוע, הא למה זה דומה - לספר תורה שנשרפה.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר:													קה: ◊ ⚡
לא צריכא, דלא קאי בשעת יציאת נשמה.														קה: ◊ !
תינח - מתו, אלא חמתו אחמתו קשיא														קה: ⚡
חמתו אחמתו נמי לא קשיא, הא - רבי יהודה, הא - רבי שמעון.														קה: ◊ !
מלאכה שאין צריכה לגופה - חייב עליה	הא רבי יהודה, דאמר:													קה: ◊ ! ■
מלאכה שאין צריכה לגופה פטור עליה.	הא רבי שמעון, דאמר:													קה: ◊ ! ■

<b>מימרא-statement</b> <b>קושיא-challenge</b> <b>שאלה-question</b> <b>תירוץ-answer</b> <b>ראיה-proof</b>		<b>חולקים-disputants</b> <b>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</b> <b>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</b> <b>מעשה-story</b>											
מקרא-key:													
שבת-האורג													
מימרא		מאן דאמר											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קה:
	אימר דשמעת ליה לרבי יהודה במתקן, במקלקל מי שמעת ליה?												קה:
	האי נמי מתקן הוא, דקעביד נחת רוח ליצרו.												קה:
	וכהאי גוונא מי שרי?												קה:
	המקרע בגדיו בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפור מעותיו בחמתו - יהא בעיניך כעובד עבודה זרה שכך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד.												קה:
	מאי קראה - (תהילים פא) לא יהיה כך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר, איזהו אל זר שיש בגופו של אדם - הוי אומר זה יצר הרע.												קה:
	לא צריכא, דקא עביד למירמא אימתא אינשי ביתיה.												קה:
	כי הא דרב יהודה שליף מצבייאת												קה:
	רב אחא בר יעקב תבר מאני תבירי												קה:
	רב ששת רמי לה לאמתיא מוניני ארישא												קה:
	רבי אבא תבר נכתמא.												קה:
	כל המוריד דמעות על אדם כשר - הקדוש ברוך הוא סופרן, ומניחן בבית גגזיו, שנאמר (תהילים נו) נדי ספרתה אתה שימה דמעותי בנאדך הלא בספרתך.												קה:
	כל המתעצל בהספדו של חכם - ראוי לקבורו בחייו, שנאמר (יהושע כד) ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש, מלמד שרגש עליהן הר להורגן.												קה:
	כל המתעצל בהספדו של חכם - אינו מאריך ימים, מדה כנגד מדה, שנאמר (ישעיהו כז) בסאסאה בשלחה תריבנה.												קה:
	(שופטים ב) ויעבדו העם את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע												קה:
	בבלאי, ימים - האריכו, שנים - לא האריכו.												קה:
	אלא מעתה (דברים יא) למען ירבו ימיכם וימי בניכם ימים ולא שנים?												קה:
	ברכה שאני.												קה:
	אחד מן האחין שמת ידאגו כל האחין כולן. אחד מבני חבורה שמת - תדאג כל החבורה כולה												קה:
	דמת גדול												קה:
	דמת קטן.												קה:
	וכל המקלקלין פטורין.												קה:
	כל המקלקלין פטורין, חוץ מחובל ומבעיר.												קה:
	פוק תני לברא, חובל ומבעיר אינה משנה. ואם תמצא לומר משנה, חובל - בצריך לכלבו, מבעיר - בצריך לאפרו.												קה:
	כל המקלקלין פטורין												קה:
	מתניתין - רבי יהודה, ברייתא - רבי שמעון.												קה:
	מאי טעמא דרבי שמעון												קה:
	מדאיצטריך קרא למישרא מילה, הא חובל בעלמא - חייב, ומדאסר רחמנא הבערה גבי בת כהן - שמע מינה מבעיר בעלמא חייב.												קה:



<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story</b> O  <b>מקרא-kev:</b> </p>		<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ⚡  <b>question-שאלה</b> ^  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■                 </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
שבת-האורג	מימרא	מאן דאמר													
ורבי יהודה			⚡												קו.
התם מתקן הוא, כדרב אשי:		[רבי יהודה]	!											◊	קו.
מה לי לתקן מילה, מה לי לתקן כלי, מה לי לבשל פתילה, מה לי לבשל סמנין.		דאמר רב אשי:	!											◊	קו.
שיעור המלכן כו.														■	קו.
רב יוסף מחוי כפול		[רב יוסף]												◊	קו.
רב חייא בר אמי פשוט		[רב חייא בר אמי]												■	קו.
הצד צפור למגדל, וצבי לבית - חייב.		רבי יהודה:												♦	קו.
צפור למגדל, וצבי לבית, לגינה ולחצר ולכיבירין - חייב.		חכמים:												♦	קו.
לא כל הביבירין שוין.		רבן שמעון בן גמליאל:												■	קו:
זה הכלל: מחוסר צידה - פטור, שאינו מחוסר צידה - חייב.														■	קו:
אין צדין דגים מן הביבירין ביום טוב, ואין נותנין לפניהם מזונות. אבל צדין חיה ועוף, ונותנין לפניהם מזונות.		תנן התם:												◊	קו:
ביבירין של חיות ושל עופות ושל דגים - אין צדין מהם ביום טוב, ואין נותנין לפניהם מזונות.		ורמינהו:												⚡	קו:
קשיא חיה אחיה, קשיא עופות אעופות														⚡	קו:
בשלמא חיה אחיה לא קשיא, הא - רבי יהודה, הא - רבנן.														!	קו:
אלא, עופות אעופות קשיא														⚡	קו:
וכי תימא עופות אעופות נמי לא קשיא הא - ביבר מקורה, הא - ביבר שאינו מקורה														!	קו:
והא בית, דמקורה הוא, ובין לרבי יהודה ובין לרבנן, צפור למגדל - אין, לבית - לא														⚡	קו:
הכא בצפור דרור עסקינן, לפי שאינה מקבלת מרות.		רבה בר רב הונא:												!	קו:
למה נקרא שמה צפור דרור - מפני שדרה בבית כבשדה.		דתנא דבי רבי ישמעאל:												!	קו:
השתא דאתית להכי - חיה אחיה נמי לא קשיא, הא - בכיבר גדול, הא - בכיבר קטן.														!	קו:
היכי דמי ביבר גדול, היכי דמי ביבר קטן?														^	קו:
כל היכא דרהיט בתריה, ומטי לה בחד שיחייא - ביבר קטן, ואידך - ביבר גדול.		רב אשי:												!	קו:
אי נמי: כל היכא דנפיל תולא דכתלים אהדי - ביבר קטן, ואידך - ביבר גדול														!	קו:
ואי נמי: כל היכא דליכא עוקצי עוקצי - ביבר קטן ואידך - ביבר גדול.														!	קו:
רבן שמעון בן גמליאל אומר וכו'.														■	קו:
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.		רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:												■	קו:
הלכה, מכלל דפליגי?		אמר ליה אביי:												^	קו:
מאי נפקא לך מינה?		אמר ליה: [רב יוסף]												⚡	קו:
גמרא גמור זמורתא תהא?		אמר ליה: [אביי]												!	קו:



Talmud Navigator

<p> <b>disputants-חולקים</b> ♦  <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊  <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</b> &lt;  <b>story-מעשה</b> O         </p>		<p> <b>statement-מימרא</b> ■  <b>challenge-קושיא</b> ⚡  <b>question-שאלה</b> ?  <b>answer-תירוץ</b> !  <b>proof-ראיה</b> ■         </p>													
שבת-האורג		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מקרא-kev:	מימרא	תנו רבנן:	הצד צבי סומא וישן - חייב, חיגר וזקן וחולה - פטור.												קו:
		אביי לרב יוסף:	מאי שנא הני ומאי שנא הני?												קו:
		והתניא:	הני - עבידי לרבויי, הני - לא עבידי לרבויי.												קו:
		רב ששת:	חולה - חייב												קו:
		תנו רבנן: [רבי מאיר]	לא קשיא, הא - בחולה מחמת אישתא, הא - בחולה מחמת אובצנא.												קו:
		הכמים:	הצד הגבין, גזין, צרעין ויתושין בשבת - חייב, דברי רבי מאיר.												קו:
		תניא אידך:	כל שבמינו ניצוד - חייב, וכל שאין במינו ניצוד - פטור.												קו:
		אלעזר בן מהבאי:	הצד הגבים בשעת הטל - פטור, בשעת השרב - חייב.												קו:
		איבעיא להו:	אם היו מקלחות ובאות - פטור.												קו:
		תא שמע:	אלעזר בן מהבאי, ארישא קאי או אסיפא קאי?												קו:
		אלעזר בן מהבאי:	הצד חגבין בשעת הטל - פטור. בשעת השרב - חייב.												קו:
		רבי ירמיה בר אבא אמר שמואל:	אפילו בשעת השרב, אם היו מקלחות ובאות - פטור.												קו:
		ישב האחד על הפתח ולא מילאהו, ישב השני ומילאהו - השני חייב.	צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו - חייב, נעלו שנים - פטורין												קו:
		רבי אבא אמר רב הייא בר אשי אמר רב:	לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים - חייבין												קו:
		מתיב רב נחמן בר יצחק:	פטור.												קו:
		מאי לאו: פטור אבל אסור?	הצד ארי בשבת אינו חייב עד שיכניסנו לגורזקי שלו.												קו:
		לא, פטור ומותר.	ישב האחד על הפתח ולא מילאהו, ישב השני ומילאהו - השני חייב.												קו:
		הכי נמי מסתברא	ישב הראשון על הפתח ומילאהו, ובא השני וישב בצידו, אף על פי שעמד הראשון והלך לו - הראשון חייב, והשני פטור הא למה זה דומה - לנועל את ביתו לשומרו, ונמצא צבי שמור בתוכו.												קו:
		מדקתני סיפא:	נכנסה לו צפור תחת כנפיו - יושב ומשמרו עד שתחשך.												קו:
		מכלל דפטור ומותר, שמע מינה.	ישב הראשון על הפתח ומילאהו, ובא השני וישב בצדו, אף על פי שעמד הראשון והלך לו - הראשון חייב והשני פטור.												קו:
		איכא דאמרי, אמר רב נחמן בר יצחק:	למה זה דומה - לנועל את ביתו לשומרו ונמצא צבי שמור בתוכו												קו:
		מאי לאו - פטור ומותר?	מכלל דפטור ומותר, שמע מינה.												קו:
		לא, פטור אבל אסור.	אף אנן נמי תנינא, אף על פי שעמד הראשון והלך לו - הראשון חייב והשני פטור.												קו:
		הא מדקתני סיפא:	מאי לאו - פטור ומותר?												קו:
		הא מדקתני סיפא:	לא, פטור אבל אסור.												קו:
			הא למה זה דומה - לנועל את ביתו לשומרו ונמצא צבי שמור בתוכו												קו:



Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof														
מקרא-kev:														
שבת-האורג														
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכלל דפטור ומותר, שמע מינה.														קו.
כל פטורי דשבת פטור אבל אסור, לבר מהני תלת דפטור ומותר		שמואל:											◊	קו.
חדא - הא													◊	קו.
וממאי דפטור ומותר												⚡		קו.
למה זה דומה - לנועל את ביתו לשומרו ונמצא צבי שמור בתוכו.		דקתני סיפא:											◊	קו.
ואידך: המפיס מורסא בשבת, אם לעשות לה פה - חייב, אם להוציא ממנה לחה - פטור.													◊	קו.
וממאי דפטור ומותר													⚡	קו.
מחט של יד ליטול בה את הקוץ.		דתנן:											◊	קו.
ואידך: הצד נחש בשבת, אם מתעסק בו שלא ישכנו - פטור, אם לרפואה - חייב.													◊	קו.
וממאי דפטור ומותר													⚡	קו.
כופין קערה על הנר בשביל שלא תאחזו בקורה, ועל צואה של קטן, ועל עקרב שלא תישך.		דתנן:											◊	קו.
הדרן עלך האורג													◊	